

Iniciativa mestni zbor
Od železnici 16, MB
T: 030 454 465
E: info@imz-maribor.org

četrtinka

Četrtnika je glasilo samoorganiziranih četrtnih in krajevnih skupnosti Maribora

PASTI, GREHI IN UBOJ

Kako zatreti prihodnost in sedanost ter zanikati preteklost participatornega proračuna v Mariboru

Na konferenci, namenjeni predstavljanju domačih in tujih praks uvedbe participatornega proračuna (PP), smo imeli priložnost o izzivih, s katerimi se soočamo pri borbi z občinskimi mlini na veter, spregovoriti s svetovno avtoriteto tega področja, akademikom **Giovannijem Allegretijem**, ki je PP uvažal v mnogih občinah v kar 54 državah sveta. Podal nam je definicije nekaterih procesov, zaupal svoje mnenje o slovenskih primerih v praksi in podelil nekaj nasvetov vključenim v mariborski soodločevalni projekt.

KO SPREMINJAMO MESTO, HKRATI SPREMINJAMO SEBE

Giovanni Allegretti PP opredeljuje kot »proces učenja skozi prakso (angl. learning by doing), med katerim imajo državljani priložnost, da sodelujejo v razpravi in pri odločitvah o določenem deležu proračuna«. Državljeni se pri tem spoznavajo in oblikujejo prostor

- za skupno rast in obenem na novo preoblikujejo svoje mesto. Vendar PP ni enostavno metoda, temveč metametoda, ker principe PP vpeljujemo tudi v druge aspekte javne uprave. Glavna principa sta vključenost ljudi v vse faze in transparentnost. Ljudje morajo biti vključeni v vse postopke, od diskusije o izvedbi participatornega proračuna samega do vpeljave pravil, pri čemer se mora vse to zgoditi na očeh javnosti (torej financiranje, oblikovanje pravil, srečanja itd.). Opredeliti je treba odgovornost za vsako fazo vpeljave zamisli: vedeti je treba, kateri občan je podal predlog in slediti temu, kdo vse je odgovoren v posameznih fazah. Lahko se zagotavlja varovanje osebnih podatkov, a se mora vseeno istočasno vedeti, kdo so glasovalci in v kolikšni meri različne skupine prebivalstva podpirajo določeno zamisel ali projekt.
- Na vprašanje o tem, kakšne so priložnosti in pasti, v katere se lahko pri izvajanju PP občine ujamajo, se

je odzval, da se ljudje in občine lahko v nepričakovane pasti ujamejo kar hitro in je nekatere pristope bolj pametno ubrati kot druge. Procesi PP so zmeraj zagonetni, v glavnem zato, ker so strogo povezani z delom političnih predstavnikov. In zaradi te povezanosti državljani participatornemu proračunu ne zaupajo – ker ne zaupajo politikom, ki ga izvajajo. Dobra plat participatornih proračunov pa je, da oživljajo in prenavljajo demokracijo.

KDOR DELA, TUDI GREŠI

To pa ne pomeni, da se med izvajanjem participatornega proračuna ne dela napak. Napake Allegretti deli na t.i. smrtne grehe in male grehe. Smrtni grehi so povezani z enim izmed aspektov participatornega procesa, s tekmovanjem. Ker gre za porabo omejene količine proračunskih sredstev, vsi ne morejo dobiti, kar si želijo. So zmagovalci in poraženci, zato je pomembno, da ta aspekt upoštevamo in uporabimo mehanizme za izgradnjo solidarnosti, ki bodo zmanjšali odvečen oz. pretiran poudarek na tekmovanju. Problem lahko nastane tudi zaradi enoletnosti cikla zbiranja in izvajanja projektov ter zaradi parcialnosti zamisli in predlogov. Ta v biti kratkoročna narava angažmaja skupnosti lahko oteži, da bi videli celoto – skupno dolgoročno vizijo mesta in možnosti za njegovo preobrazbo. Tudi tega smrtnega greha se moramo dobro zavedati, je poudaril Allegretti in predlagal, da se proces participatornega proračuna kombinira s procesom participatornega načrtovanja vizije mesta, na kateri se nato skozi proces PP tvorijo in gradijo parcialne rešitve, ki tej viziji sledijo.

»Mali grehi« so precej manj usodni. Ti so povezani z določeno togostjo občinske uprave. Če delovanje participatornega proračuna preveč tesno povežemo z občino, se zgodi, da ko ta ne bo delovala, tudi PP ne bo deloval. S tem omejimo potencial PP na ritem in togost javnega ustroja, namesto da bi z njim poživili delovanje občine. Tak primer so participatorni proračuni, ki se namesto vsako proračunsko obdobje izvedejo vsaki nekaj let: nekateri namreč trdijo, da ga je zaradi počasnosti občinske uprave pri obravnavi predlogov bolje izvajati vsaki dve leti,

da imajo službe čas vpeljati predloge predhodnega cikla. S tem osiromašimo možnosti za inovativno prevetritev administrativnega ustroja, zato Allegretti svari, da je dvoletni PP preveč tvegan. Drugi primer tveganja za obstoj PP je, da ta postane preveč pomemben instrument v občini. To lahko vidimo na primeru portugalskega mesta Cascais, občine, v kateri je za župana glasovalo 28.000 ljudi, za participatorni proračun pa 58.000 ljudi. Namreč, ko je PP v skupnosti zelo pomemben, se lahko zgodi, da ga bo novoizvoljena uprava že takoj na začetku mandata hotela »ubiti«, ker je zanj kot paradni konj predhodnikov grožnja, da bo novi župan živel v senci prejšnjega. Allegretti poudari, da je PP dolgotrajen proces. Ljudje se vanj ne bodo vključili kar tako, zlasti ne v prvem letu. Mnogo jih bo zgolj opazovalo, da najprej vidijo, če sploh prinaša kaj dobrega. Šele drugo, tretje leto se bodo vključili. Zato je participatornemu proračunu nujno potrebno vdahniti dinamичnost in v roku uresničevati izglasovane zamisli, sicer bodo ljudje precej hitro prevzeli mnenje, da PP ni sistem, ki bi bil sposoben konkretno zarezati v željeno transformacijo mesta.

SRAMEŽLJIVE SLOVENSKE IZKUŠNJE

V slovenskih praksah, ki so jih predstavili na posvetu, je prof. Allegretti zaznal občutek sramežljivosti, občutljivosti – občine očitno ne komunicirajo med sabo, vsaka zase ločeno izvaja svoj eksperiment in zato niso prepričani vase. Zdi se mu, da so večinoma zadovoljni s sadovi prvega eksperimenta, a se še zmeraj niso vprašali, čemu vse to sploh počnejo. Biti bi morali prepričani v razloge za izvedbo (naj bo to transparentost, protikorupcija, vključevanje ranljivih skupin ali mladih, načelo enakosti med spoloma, ...) in si cilje jasno zastaviti, saj le tako izboljšajo doseganje teh ciljev. Meni, da so slovenski procesi še zmeraj na deontološki¹ stopnji. Meni, da bi bila prava pot, če bi PP-ji v Sloveniji rastle skupaj, občine bi morale izmenjevati izkušnje in se učiti druga od druge. Pri tem je pomembno mreženje ne le znotraj Slovenije (kjer vlada ista struktura, delujejo iste inštitucije, veljajo isti zakoni: torej okolje je isto), ampak

¹ Ameriški raziskovalec Archon Fung je razdelil proces participatornega proračuna na dve kategoriji: **deontološki proces** (sodelovanje je osnovano le na prepričanju, da je PP nekaj dobrega, dalje se ne sprašujejo) in **konsekventni proces** (ljudje imajo jasno vizijo o tem, kaj hočejo doseči, vzpostavljajo koherentna sredstva, tlakujejo pot do izvirnih ciljev).

z gledovanje tudi po praksah izven meja, pri državah s tridesetletno tradicijo participatornega proračuna. Želi si, da se slovenski procesi odprejo svetu in da jih ta prežame s skupnostnim duhom.

Kadar občine spremenijo model PP iz odločevalnega v posvetovalni, se proces zruši. Podobno opažamo tudi sami v Mariboru. Profesorja smo vprašali, ali tudi za nas obstaja nevarnost, da se mariborski participatorni proces zruši.

Mnenja je, da je notranjih razlogov za rušenje procesa več in kadar je župan tisti, ki ga »ubije«, je razlog navadno degradacija - pišmevuhovski odnos do PP. Degradacija se lahko zgodi na več načinov: župan lahko oklesti sredstva, ne izvede izbranih projektov, dolgo

oz. več let odlaša s ponovitvijo cikla, postavi nove vratarje, ki zavirajo sprejemanje odločitev (torej birokrate ali politike). V tem pogledu je PP zelo občutljiv, ker ljudje niso neumni. PP se sesuje, ko ljudi ne vključuje več, ko neha biti orodje občanov za doseganje svojih ciljev, ampak pomeni le še uporabno orodje za mestno upravo.

Uspeh PP je sad ravnovesja med pripravljenostjo politike do samoreformiranja in sposobnostjo samorganiziranja družbene strukture. Dobro bo deloval le tam, kjer obstaja obojestranska volja do vključevanja v pozitiven uspešni krog, v katerem se vzajemno preoblikujeta obe strani. Prinese pa veliko sprememb, ki jih je treba vnaprej pričakovati in se nanje pripraviti. Spremeni se namreč dojemanje ljudi, ki spoznavajo, kaj je transparentnost, kaj javnost, kaj demokracija. Spoznajo, da občina ni tako zelo demokratična, transparentna in javna, kot bi si sprva mislili. Hitro vidijo, da se pri odločanju vedno pojavlja ista oseba, ki jo je izvolila peščica, vedno so isti prejemniki javnih sredstev.

KAJ STORITI, DA SE USTAVI PROPAD?

Profesor v svojih strokovnih razpravah večkrat govori o ubijanju participatornega proračuna. Kar doživljamo v Mariboru, ni le ubijanje procesa, temveč brutalni umor. Poprosili smo ga za nasvet, kako ponovno pridobiti zaupanje ljudi, ki so priča takšnem umoru. Zakaj je ubijanje dolgoročno škodljivo, lahko vidimo na primeru portugalskega mesta Porto-

»Včasih je bolje začeti iz nič z novim človekom kot pa z osebo, ki je izdala vaše zaupanje.«

- bellas, ki je sprva uvedel posvetovalni PP. Župan je naredil »jagodni izbor« nekaterih projektov, potem pa jih je dokončeval tri leta. Ljudje so se nehali vključevati. Po treh letih je župan hotel PP znova zagnati, a ljudje zanj niso pokazali nobenega zanimanja več, ker se je porazgubil družbeni kapital. Po takšni izgubi je izredno težko nadaljevati, družbeni kapital je namreč eden najbolj krhkih elementov znotraj PP.
- Poznati moramo mere, do katere še institucionalizirani PP, ki se lahko naleze boleznim občine. Če občina ne deluje, kot bi morala ali če je izdala zaupanje ljudem, potem se to prenaša tudi na PP. Takšen okvarjen proces je skoraj brez pomena, razen če se pokaže močna gesta, ki nakazuje na spremembe v odnosu in povrne zaupanje ljudi. Če pa ljudje zaman vložijo svoja čustva, čas ipd. in so nato razočarani, potem se najbrž ne bodo več udeleževali procesa. Formula za zadovoljstvo? Zadovoljstvo bo tem večje, čim bolj se bodo rezultati približali pričakovanjem. Zato je v prvi vrsti pomembno, da se PP ljudem predstavi v realni luči, brez obljub, ki jih ne moreš ali jih nisi imel namen uresničiti.
- Allegretti zaključuje z mislijo: »Možno je, da bo po izdaji le novi župan zmogel spet vzpostaviti nov, uspešen participatorni proračun. Zaradi participatornega proračuna ljudje postanejo bolj zahtevni – župani morajo poznati ta bumerang učinek. Če izvedeš nekaj, kar zakonodaja ne zahteva, in to še slabo, boš morda za to plačal.«

ALI BOŠ VERJEL MENI ALI SVOJIM LAŽNIVIM OČEM?*

V preteklih mesecih se je v medijih odvila nenavadna debata, ki je morda bila najboljše ilustrirana v nedavni oddaji RTV Slovenija. Novinar je namreč raziskoval, ali je vodstvo MOM dejansko izvedlo izglasovane projekte participatornega proračuna (PP) iz leta 2015. V oddaji so predstavniki MOM na eni strani trdili, da je velika večina projektov končana ali v teku, medtem ko so krajanje Radvanja, predsednik MČ Radvanje in IMZ trdili, da ni praktično nič narejeno. Vprašanje je vredno razrešiti, najboljši način pa je vzeti pot pod noge in enostavno pogledati.

✿ Matic Primc

IMZ je zato organizirala voden sprehod po lokacijah v Radvanju, kjer naj bi se udeležilo 14 izglasovanih projektov PP. Sprehajalci so, oboženi s tremi med seboj nasprotujočimi uradnimi zapisi MOM o stanju izvedbe projektov PP, opravili šest postankov in trditve MOM primerjali z dokazi, ki so jih nudile lastne oči.

Prvi postanek je bil hkrati tudi zbirališče, kjer so si lahko ogledali izvedbo izboljšanja vidnosti prehoda za pešce na Strelški, ki ga je MOM izvedla in to pravočasno, še v letu 2016, kot je bilo tudi predvideno.

Že naslednji postanek pa je prinesel precej več zmede. Pri ogledu visokih gredic pri OŠ Ludvika Pliberška, namenjenih poučevanju otrok o vrtnarjenju, izvemo, da je MOM v enem izmed poročil trdila, da je projekt izveden, v drugih dveh poročilih pa, nasprotno, da projekta ni izvedla. Ker so sprehajalci z lastnimi očmi videli visoke grede, je moral dilemo razrešiti poučeni vodja sprehoda, ki je pojasnil, da MOM ni prispevala niti evra, gredice pa obstajajo, ker je OŠ sredstva sama pridobila z drugega naslova.

Pri tretjem postanku pred sedežem MČ Radvanje je beseda stekla o PP projektih Skupnostna oskrba starejših krajanov in Medsosedska borza storitev in znanj. Oba projekta ostajata neizvedena, je pa prisotni predlagatelj projekta Skupnostna oskrba starejših krajanov pojasnil, kaj točno je želel s svojim predlogom doseči – poskus uresničevanja tega projekta je namreč zavil v napačno smer – in poudaril, da mu je žal, da MOM projekta ni uresničila.

Iščemo projekt skupnostne oskrbe starejših. Zaman. Glede vsebine tega projekta občino daje demenca.

Postanek na Radvanjski tržnici je omogočil vpogled na naslednjih pet lokacij oziroma pet projektov PP. Krajan, ki je predlagal dva izmed njih, o njuni izvedbi meni, da niti zmagovalni predlog Obnova Radvanjskega trga niti predlog Umiritev prometa na Pohorski ulici nista v celoti zadovoljila njegovih pričakovanj. Obnova trga je bila izvedena le delno, sicer v celoti izveden projekt umiritve prometa na Pohorski ulici pa je vseboval le zamenjavo prometnih znakov (znižanje omejene hitrosti s 50 na 40 km/h), ni pa postavljenih hitrostnih ovir, ki jih je krajan predlagal. S trga se je tudi jasno videlo, da pločnikov na Tančevi ulici in ulici Ob ribniku še ni – ureditev varnega prostora za gibanje pešcev so krajanje prav tako izglasovali v

Pohorski park doživetij – vaši otroci sploh ne bodo hoteli več domov.

okviru PP – kajti ljudje so se iz teh ulic prebijali čez kupe snega ob vozišču. Izpostavljen je bil tudi projekt postavitve dodatnih košev za odpadke po kraju, ki pa je bil izveden.

Peti postanek. Globoko na Macunovi ulici je majhen park, kjer naj bi se investiralo v dobrišen delež sredstev, namenjenih za PP, kar 41.000 € za tri projekte: za prenovu parka, postavitev otroškega igrišča in vzpostavitev razgibalne steze ter izobraževalne poti za otroke (Pohorski park doživetij v naravi). Po trditvah MOM so za izvedbo tega projekta porabili že 55.700 €, kar pa je sprehajalce, ki so stali sredi povsem nedotaknjenega zasneženega travnika, ob polomljenih klopih, zelo presenetilo. Predlagatelj projekta Pohorski park doživetij je podrobneje predstavil svoj predlog in povedal, da je bil v kontaktu z Medobčinskim uradom za varstvo okolja in ohranjanje narave, kjer so pripravili idejne zasnove za predlog. Zato še ni izgubil upanja, da se projekt dejansko izvede.

Nazadnje so se sprehajalci ustavili pri Pohorski vzpenjači, kjer bi si lahko ogledali še zadnja dva izmed izglasovanih projektov – muzej na prostem in hortikulturno ureditev Radvanja. Predvidenega muzeja na prostem jim ni uspelo ugledati, ne glede na to, da ima MOM projekt za delno izveden, od hortikulturne ureditve, ki jo ima MOM za izvedeno, pa si je bilo možno

- ogledati le dve zanemarjeni betonski koriti.
- Predlagateljica slednjega je izrazila svoje razočaranje in poudarila, da si je projekt zamišljala popolnoma drugače. Poudarila je, da se je kopica krajanov angažirala, da bi se hortikulturna ureditev tudi dejansko izvedla. Krajanji sami so poiskali prostovoljce, ki bi donirali delo in tudi sadike, poiskali so lokacije, kjer bi se zasaditve lahko izvedle, hoteli so se celo prijaviti na tekmovanje za lepo urejene kraje. Vse, kar bi MOM morala narediti, je dati na razpolago določene dele zemljišč v javni lasti, kjer bi se zasadilo okrasno rastlinje, a ni naredila niti tega. Predlagateljica je povedala, da kljub vsemu še ni obupala in si bo še naprej prizadevala, da bi se kraj hortikulturno uredil, tudi brez pomoči MOM.
- Ob končanem sprehodu je bila bilanca jasna: oči so videle tri manjše izvedene projekte in enega delno izvedenega. Ostalih deset, finančno obsežnejših, ostaja očem skritih. Ob dejstvu, da v tem trenutku v MČ Radvanje poteka nov cikel zbiranja predlogov, je izvedba prejšnjega cikla seveda ključno vprašanje. Pri iskanju odgovora na to vprašanje pa se lahko vsakdo vpraša, ali bo verjel piarovskim sporočilom MOM ali pa lastnim očem.

Zimska podoba hortikulturne ureditve v Radvanju jemlje dih: občina prisega na estetiko retro elegance – bohotno trajno rastlinje v betonskih koritih. Kar dvehi!

POROČILO O DELU V SAMOORGANIZIRANIH ČETRTHNIH IN KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

SČS STUDENCI, 30. 11.

Razprava na tokratnem zboru je bila še posebej razgibana, saj so se zbora udeležili novi angažirani prebivalci in prebivalke. Ti so s svojimi idejami predlagali, kako bi bilo mogoče stopiti skupaj in odpraviti težave, s katerimi se Studenčani in Studenčanke soočajo. Glede ureditve nevarnih šolskih poti so že kontaktirali vodstvi OŠ Janka Padežnika in Srednje lesarske šole. Nad predlogom, da bi v začetku leta 2018 organizirali skupno srečanje, na katerega bi povabili starše in policijo, so oboji navdušeni, saj so zaradi prometa že doživeli dve manjši nesreči. Problematici sta predvsem Limbuška in Obrežna cesta. Nato so še predlagali, da bi tudi na Studencih na izbrano lokacijo postavili klop, kjer bi lahko ljudje posedali in se družili. Idejo je spodbudil projekt Zgodbe o klopih in ljudeh, po Mariboru namreč danes stoji že 11 umetniških klopi. Te umetniške klopi pa žal lahko vidimo zgolj v centru mesta, zato bi takšna klop sredi Studencev pomenila še dodatno vrednost, saj mnogi ne preživljajo prostega časa zgolj v centru mesta. Na koncu so predlagali, da bi skupaj s SČS Magdalena izvedli čistilno akcijo na Ruški cesti, saj je ta zelo slabo vzdrževana. Še pred tem pa bodo zbrali tudi slikovno gradivo za občino, ki je dolžna to cesto vzdrževati.

SČS NOVA VAS, 30. 11.

Ureditev Pekrskega potoka in parka ob njem je vzbudila zanimanje stroke, zato v Novi vasi upajo, da tokrat akcija ne bo zvedena kot ostale poprej. Skupaj z novim predsednikom Društva arhitektov bodo udeleženci in krajan pripravi izhodišča. Konkretno predloge s pripombami stroke bodo odposlali na MOM.

Manj up vzbujajoč je odgovor komunale glede razsvetljave na Knafelčevi. Povsem so nam pritrdili, da je razsvetljava zastarela in neprimerna. To vemo že sami, saj tukaj živimo; da je samo 20 %

MČ Nova vas

svetil skladnih z veljavno uredbo, pa je dejstvo, ki človeka stisne pri srcu. In kaj je razlog, da potratne razsvetljave ne morejo zamenjati? Morda že slutite odgovor, in če ste pomislili, da zaradi okrnjenih financ nekje hodimo skorajda po temi, drugje pa nam svetila cele noči razsvetljujejo spalnice, se niste prav nič zmotili. Prenova celotne razsvetljave je ocenjena na 5 do 6 milijonov €, preučili so več scenarijev, a razpoložljiva sredstva ne zadostujejo za izvedbo del.

Udeleženci še menijo, da bi projekte prenove mrež avtobusnih linij in kolesarskih stez morali usmeriti v uporabnike teh dveh sistemov in da bi bili njihovi rezultati posledica diskusije z javnostjo na mestni ravni. Svoje predloge bodo popisali in jih v prihodnjih razpravah predstavili ostalim samoorganiziranim skupnostim. Skrbi jih, ker izvajalci ne kažejo posluha za potrebe ljudi, ker to po njihovem mnenju najbrž ni njihovo delo - njihovo delo je urejanje mreže. Urad bi moral narediti študijo in se obenem zavedati, da je njihova vloga mišljena kot storitev v uporabi občanov in po potrebah občanov. Morda ne bi bilo slabo razmisliti o sistemu, kot ga imajo v Ljubljani z enotno kartico Urbana.

In ker smo že zakorakali v decembrsko veselje, bi želeli malo več vzdušja tudi tisti, ki ne živimo v centru mesta, menijo v Novi vasi. Včasih je vsaj okrašena smrečica na Cesti Proleterskih brigad dajala občutek prazničnega vzdušja. Pa letos?

SČS RADVANJE, 5. 12.

Tokratni zbor je odprl kopico tem. Zboristi so začeli s pogovorom o javnem prometu, konkretno o nedavno spremenjeni poti avtobusne linije 18, ki razgreva tudi krajanke Pekar. Strinjali so se, da nedavna sprememba trase pomeni spremembo na slabše in se odločili, da bodo pri prizadevanju Pekračanov ponudili tudi lastno podporo. Potem so prešli na boljše novice. Radvanje je pridobilo javno dostopen defibrilator, ki bo nameščen na zunanjo steno lekarne v Radvanju. To pridobitev so z veseljem pozdravili in sklenili, da spišejo pohvalno pismo lekarni, hkrati pa se bodo udeležili načrtovane javne predstavitve uporabe defibrilatorja, saj pridobitev bolj malo pomeni, če ga nihče ne zna uporabljati. Veliko časa so namenili razpravi o nedavnem obisku županove ekipe v MČ Radvanje in sestanku s svetom MČ, ki je potekal brez vključevanja javnosti. Je pa zato udeleženec tega obiska podal izčrpno poročilo o temah razprave. Zboristi so bili nezadovoljni nad dejstvom, da javnosti dostop ni bil omogočen in bodo zahtevali zapisnik obiska, da bodo vsaj informirani o njegovih vsebini in rezultatih.

SČS MAGDALENA, 5. 12.

Že nekaj časa je udeležba v Magdaleni nekoliko nižja. Na zboru so se udeleženke spraševale, zakaj je tako. Pomislile so, da utegne biti Kulturni center Pekarna, ta alternativni prostor, s strani lokalne skupnosti še vedno stigmatiziran, zaradi česar prebivalke_c_i nerade_i zavijejo tja. V decembru bodo v Magdaleni tako v iskanju novega prostora za srečevanje. Od preteklega zbora je bila odposlana prijava smetišča na robu parka. Na območju podirajoče se stavbe v zasebni lasti se namreč nabira precej reči, ki v park ne sodijo. To se ne bi dogajalo, če bi Javno podjetje za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči to parcelo odkupilo in bi občina lahko razširila park. Iz Magdalene so na to

MČ Magdalena

podjetje že pisale_i s pobudo, naj parcelo odkupijo, a so dobile_i odgovor, da sredstev za to ni. Pred kratkim so se tako ponovno obrnile_i nanje s pozivom, da se nakup parcel vendarle umesti v finančne načrte podjetja, da namera ne izgine z »dnevnega reda«.

SČS POBREŽJE, 6. 12.

Na tokratnem, predzadnjem zboru v letu 2017, ki je potekal v okviru SČS Pobrežje, je največ prostora dobila prometna problematika. Predsednik MČ Pobrežje je odgovoril na poslan dopis glede nekaterih prometnih zagat. Povedal je, da bo sanacija Malečniškega mostu potekala naslednje leto, prav tako pa bo v naslednjem letu izvedena sanacija križišča pri PGD Pobrežje. Porezan je bil tudi del žive meje, ki raste ob cesti mimo bivše tovarne Svila. Udeleženci zbora so se pogovarjali tudi o višjem sistemu v Mariboru, saj je na starem odseku hitre ceste skozi Pobrežje še vedno obvezna uporaba vinjete. S problematiko se je pred časom, ko je bil na obisku v Mariboru, seznanil tudi minister za infrastrukturo, ki je dejal, da bodo poiskali primerno rešitev. Zdaj je minilo že nekaj mesecev, premaknilo pa se ni prav nič. Zaradi tega so se udeleženci odločili, da ministru in mariborskim poslancem v Državnem zboru, pošljejo dopis glede cestninjenja v Mariboru. Eden od udeležencev je predlagal, da bi imela SČS Pobrežje razstavo fotografij v prostorih MČ.

Hitra cesta skozi Pobrežje

V aprilu prihodnjega leta bo namreč minilo 5 let od prvega zbora, z razstavo pa bi lahko pokazali, kaj vse so zboristi v teh 5 letih storili in dosegli. O možnosti razstave bodo povprašali na MČ Pobrežje.

Udeleženci so se pogovarjali še o nasilnem incidentu, ki se je odvil v Kulturnem centru Pekarna, kjer je skupina moških, eden od njih je znan član

- neonacistične scene, pretepla tam stanujočega.
- Udeleženci so se odločili pripraviti krajšo izjavo, v kateri obsojajo ta napad in pozivajo ostale zборе, da se jim pri tem pridružijo.
- Na koncu zbora so se udeleženci odločili, da letos za naslednji zbor, ki bo zadnji v tem letu, ponovno pripravijo manjšo pogostitev – udeleženci in moderatorji naj zato s seboj prinesejo manjše prigrizke in pijačo.

ŠČS CENTER IN IVAN CANKAR, 7. 12.

- Vsi si želimo, da bi Mariborčani pokazali več zani-manja za udeleževanje pri borbi za skupno dobro. Tudi udeleženci zbora ŠČS Center in Ivan Cankar. Zato so na zadnjem srečanju pomislili, da bi bilo vabila na srečanja boljše izobesiti na uradnih tablah, namenjenim oglaševalcem. Cenik Snage še preučujejo, dokončno določitev bodo sprejeli naslednjo jesen.
- Odprte debate glede male tržnice na Kersnikovi in dreves na Partizanski so prihranili za prihajajoče srečanje.

ČETRNI IN KRAJEVNI ZBORI

Vključi se v Inicijativo Mestni Zbor in prispevaj svoj delež k izboljšanju mesta! Pridružiš se nam lahko vsak ponedeljek ob 18. uri, v pritličju Tkalk (Tkalski prehod 4). E-pošta: info@imz-maribor.org.

VABLJENI_E NA ZBORE

ŠČS Radvanje	torek, 19. 12., 18.00	MČ Radvanje, Lackova 43
ŠČS Magdalena	torek, 19. 12., 18.00	MISC INFOPEKA, Ob železnici 8
ŠČS Pobrežje	sreda, 20. 12., 18.00	MČ Pobrežje, Kosovelova 11
ŠČS Center in Ivan Cankar	četrtek, 21. 12., 18.00	Zveza prijateljev mladine, Razlagova 16
ŠČS Koroška vrata	četrtek, 21. 12., 18.00	MČ Koroška vrata, Vrbanska 10

Zbori ta teden: sreda, 13. 12.: **zbor ŠČS Tabor** in **zbor SKS Kamnica**; četrtek, 14. 12.: **zbor ŠČS Nova vas** in **zbor ŠČS Studenci**.

Pozor! Predvidevamo, da se zbori v 2018 spet prično okoli 10. januarja. O tem, ali kateri izmed zborov v času med božičnimi prazniki in Silvestrovim vendarle bodo, se bodo odločili udeleženi na zborih v naslednjih dneh. Za morebitne spremembe v urniku se obrnite na našo spletno stran.